

Nr 39.

Av herr **Ahlkvist**, om *årlig pension åt förre vägarbetaren S. J. Svensson*.

Jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 juni 1944 (nr 502) med föreskrifter angående pensionering av vissa f. d. arbetare vid vägväsendet kan pension beviljas dels arbetare i statens tjänst, som före den 1 januari 1944 innehaft anställning hos vägdistrikt och som sedermera vunnit mera stadigvarande arbetaranställning vid vägförvaltning, dels hos vägdistrikt före ovannämnda dag anställd arbetare, som är född före den 1 januari 1884 samt kvarstått i anställning intill 1943 års utgång eller på grund av arbetsbrist permitterats av vägdistrikt under år 1943 och som sedermera ej vunnit arbetaranställning som nyss sagts. Pension må dock beviljas endast under förutsättning att arbetaren vid anställningens upphörande eller, i fråga om arbetare, som permitterats av vägdistrikt, vid tiden för permitteringen under en tid av sammanlagt minst 15 år, därav minst 12 år före fyllda 60 år, innehaft anställning i statens tjänst eller hos väghållningsdistrikt eller vägdistrikt eller ock hos entreprenör vid vägunderhållet och arbetet utgjort hans huvudsakliga sysselsättning och förvärvskälla.

Härutöver har Kungl. Maj:t, sedan riksdagen i skrivelse den 7 maj 1945 (nr 219) anmält sitt beslut i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pension till vissa f. d. arbetare vid vägväsendet jämte i ämnet väckta motioner, i skrivelse den 8 juni 1945 till statens pensionsanstalt för kännedom och efter rättelse meddelat förordnande, att pension enligt Kungl. Maj:ts kungörelse av den 22 juni 1944 (nr 502) kan utgå jämväl till sådana f. d. arbetare vid vägväsendet, som ha en sammanlagd anställningstid av minst 15 år, varav mindre än 12 år före fyllda 60 år.

Förutvarande arbetaren hos vägförvaltningen i Kristianstads län Sven J. Svensson har icke under åberopande av ovan nämnda kungörelse kunnat erhålla pension, enär han icke innehaft i kungörelsen stadgad sammanlagd anställningstid av minst 15 år.

Av åldersbetyg framgår, att Svensson är född den 3 april 1885 och således 60 år. Han har såsom arbetare innehaft anställning inom vägväsendet under tiden augusti 1924—31 april 1945 med en sammanlagd anställningstid av 14 år 6 månader och gjort sig förtjänt av gott vitsord.

Även om Svensson icke innehaft i gällande pensionsbestämmelser stadgad sammanlagd anställningstid av minst 15 år bör detta icke få vara avgörande för att icke tillerkänna honom pension eller understöd. Be-

aktas bör, att han under avsevärd tid varit sysselsatt inom vägväsendet men numera icke på detta arbetsområde kan erhålla sin försörjning. Det arbete som Svensson erbjudits av vägförvaltningen var vid en stenkross, men då Svensson lider av svår astma ansågs, att sjukdomen skulle förvärras, därest han kvarstod i arbete vid stenkrossen, genom det stendamm som uppstår vid krossning. Då inget annat lämpligt arbete synes ha funnits måste Svensson sluta arbetet. Hade han kunnat erhålla sådant arbete, som icke försvårat hans åkomma, hade han efter ytterligare 5 månaders arbete kommit upp i de 15 åren. De låga arbetsinkomster som Svensson åtnjutit genom vägarbetet ha icke medgivit, att han därav kunnat spara något för ålderdomen. Med hänsyn till den korta tid som fattas i de 15 åren samt med beaktande av de ömmande omständigheter som föreligga i fallet synes därför pension eller understöd i en eller annan form böra kunna beredas Svensson.

Enligt kungörelsen 1944: 502 uppgår den lägsta pensionen till förutvarande arbetare hos vägdistrikt till 708 kronor om året. Å denna pension utgå ej några rörliga tilläggsförmåner. Med hänsyn härtill och då denna pension skulle utgå till vägarbetare med en anställningstid av mellan 15 och 20 år, synes pensionen i förevarande fall skäligen böra bestämmas till ett något lägre belopp, förslagsvis 636 kronor per år. Därest riksdagen skulle bifalla Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 5, att pension å 708 kronor till vägarbetare skall höjas med 60 kronor, torde samma höjning böra ske av den nu ifrågasatta pensionen.

Aberopande det anförda hemställes,

att riksdagen må medgiva, att Svensson må från och med den 1 januari 1946 under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 636 kronor, varå tilläggsförmåner ej må utgå.

Stockholm den 17 januari 1946.

Emil Ahlqvist.